

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.330/2024/4.
A felperes:	felperes (felperes címe helyrajzi szám)
A felperes képviselője:	Ügyvédi Iroda1 (felperesi képviselő címe.; ügyintézők: dr. Burai-Kovács János ügyvéd, dr. Szikla Gergely ügyvéd)
Az alperes:	Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal (1054 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky út 52.)
Az alperes képviselője:	dr. Kiss Andrea Tünde kamarai jogtanácsos
Az alperesi érdekelt:	alperesi érdekelt1 (alperesi érdekelt1 címe)
Az alperesi érdekelt képviselője:	dr. Olajos-Balogh Mariann kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	energetikai tárgyú közigazgatási jogvita (határozat1.) elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	felperes, 19. sorszám alatt
A fellebbezéssel támadott határozat:	Fővárosi 106.K.702.808/2023/18. Törvényszék

Í t é l e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 60.000 (hatvanezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy a határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára fizessen meg 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2020. augusztus 13. napján érkezett *kérelmében* (a továbbiakban: kérelem) a helységi külterület szám1 hrsz.-ú ingatlan (a továbbiakban: felhasználási hely) vonatkozásában, – amelyen lévő üzemét a helységi 1+2 összevont gázátadó állomásról működő két gázvezeték látja el gázzal – célvezeték létesítéséhez kérte az alperes előzetes hozzájárulását arra hivatkozással, hogy az eddigi gázellátást meg kívánja változtatni. Kérelme szerint a jelenleg működő 16 bar nyomásigényű gázturbinák helyére a későbbiekben 28 bar nyomásigényű gázturbinákat telepít, emiatt 16 bar-nál nagyobb (min 25 bar) nyomásra van szükség. A kérelmezéskori 13.500 m³/h kapacitás és 75 millió m³ éves fogyasztási szint futna fel 16.000 m³/h kapacitásra és 120 millió m³ éves fogyasztásra. Az új célvezeték nyomvonala megegyezne a már meglévő 16 bar nyomású vezeték nyomvonalával, azzal párhuzamosan haladna.

[2] A felhasználási helyet ellátó elosztóvezeték az alperesi érdekelt, mint elosztói engedélyes üzemelteti és gázzal látja el a felperest; az elosztóvezeték üzemeltetésére a felperessel 1999. október 15-én kötött „egyedi közüzemi szerződés földgázfogyasztásra” elnevezésű szerződés jogosítja. Az alperes külön eljárásban kötelezte az alperesi érdekeltet a földgázelosztási engedélyében rögzített működési terület helyességének és teljességének felülvizsgálatára.

[3] A felperes kérelméhez, annak benyújtásakor nem csatolta az alperesi érdekeltnek a földgázellátásról szóló 2008. évi XC. törvény (a továbbiakban: Get.) rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 19/2009. (I.30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Getvhr.) 99.§ (7) bekezdése szerinti nyilatkozatát, csupán a (perben nem szereplő) cég1-t (a továbbiakban: cég1), mint földgázszállító/szállítási rendszerüzemeltető 2020. augusztus 11. napján kiadott a „Kapacitásnyilatkozat a felperes új igénye” tárgyú, szám2 számú nyilatkozatát (a továbbiakban: nyilatkozat1) nyújtotta be, amely szerint „a felperes jelzett igénye az cég1 szempontjából a helységi 2 gázátadó állomásról is biztosítható lenne a jelenlegi 16 bar kiadási nyomástávvezeteki nyomásra történő emelésével”, ehhez egy 30 napig fenntartott költségajánlatot is tett. Az alperes felhívására a felperes 2020. december 16-án nyilatkozatot kért az alperesi érdekelttől, aki tájékoztatásában közölte, hogy az új igényben szereplő kapacitást (16.000 m³/h) már vásárolt kapacitásként jelenleg is biztosítja; a felhasználó új gázigényének ellátásához elosztóvezeteki fejlesztés nem szükséges, a vásárolt kapacitás iránti igény változatlan, a csatlakozási nyomás módosulás fejlesztés nélkül biztosítható, műszaki beruházás nélkül megvalósítható. Az alperes a tényállás további tisztázása érdekében kiadott újabb megkeresésére a felperes az alperesi érdekelttel fennálló jogviszony hiányában vitatta a nyilatkozatának szükségességét és relevanciáját, emiatt az alperesi érdekelttől újabb nyilatkozatot nem szerzett be.

[4] Az alperes 2021. augusztus 10-én hozott H2307/2021. számú határozatával a felperes célvezeték létesítésére való előzetes hozzájárulás iránti kérelmét a feltételek fennállása hiányában elutasította, amellyel szemben előterjesztett keresetét a Fővárosi Törvényszék a 2022. március 22-én kelt 105.K.705.513/2021/18. számú ítéletével – az alperesi határozat helyes indoka és jogszerűsége okán – elutasította. A Fővárosi Ítéltábla 2022. szeptember 13-án meghozott 3.Kf.700.063/2022/6. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, az alperes H2307/2021. számú határozatát megsemmisítette és az alperest új

eljárásra kötelezte. A megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatás szerint az alperesnek a kérelemre indult eljárást a Getvhr. 99. §-ának megfelelően teljeskörűen, – a másodfokú bíróság által nyújtott jogértelmezés és jogalkalmazás eredményeként, a felperes felé hiánypótlás jogcímén ismételt felhívás kibocsátásával, már kifejezetten a nem teljesítés adekvát eljárásjogi jogkövetkezményének kilátásba helyezésével kell lefolytatnia azzal, hogy a további eljárásjogi lépéseket a felperes (kérelmező) teljesítésének függvényében kell megtennie.

[5] Az alperes a megismételt eljárásban felhívást bocsátott ki a felperes részére, melyben a kérelem kiegészítéseként az alperesi érdekelt Getvhr. 99. § (1)-(3) bekezdés szerinti nyilatkozatainak és igazolásainak csatolását kérte az eljárás esetleges megszüntetésének terhével. A felperes 2023. január 24-én csatolta az alperesi érdekelt részéről megküldött nyilatkozatokat (a továbbiakban: nyilatkozat3). A felperes beadványában kifogásolta, hogy az alperesi érdekelt nem a szállítóvezeték létesítése tárgyában megjelölt műszaki feltételekre, az általa megjelölt nagynyomású (60 bar) gázellátottságra nyilatkozott, ugyanis az alperesi érdekeltnek címzett, – 2022. november 23-án kelt – megkeresésében az új gázigényét, annak három elemét rögzítve jelölte meg. Eszerint az igényelt nyomásként 60 bar eléré (minimum 25 bar, maximum 60 bar) szállítóvezeteki nyomást igényelt akként, hogy normál üzemmenet esetén a vezeték képes legyen a 60 bar nyomásigény kiszolgálására; igényelt mennyiségű kapacitásként 16.000 m³/h-t-, míg tervezett éves gázfogyasztásként 120.000.000 m³/évet jelölt meg. Az alperesi érdekelt 2023. május 13-án kelt kiegészítő nyilatkozatában tájékoztatást adott arról, hogy a földgázszállító cég1 2023. március 31-én szám3cégl/2023. számon a helység1 2 gázátadó állomás kiadási nyomásának növelésére vonatkozó új, az előzőtől eltérő megvalósíthatósági tanulmányt és kapacitásnyilatkozatot (a továbbiakban: nyilatkozat2) adott ki, amely szerint a helység1 2 gázátadó állomás, mint szállítórendszeri kiadási pont 16 bar kiadási nyomásról 25 - 60 bar kiadási nyomásra történő emelését, a nyomásemelés miatt szükséges szállítórendszeri fejlesztést 456.745.000 forint összegben valósítja meg.

Az alperes megismételt eljárásban hozott határozata

[6] Az alperes 2023. június 9-én kelt határozat1. számú határozatában (a továbbiakban: Határozat) a felhasználási hely földgázellátásának megváltoztatása érdekében célvezeték létesítéséhez való előzetes hozzájárulás iránti felperesi kérelmet elutasította. Döntése indokolásában hivatkozott a Get. 1.§ a), c), g), h) i) pontjaira, 2.§ (1) bekezdés d) pontjára, 3.§ 2) és 10) pontjára, 68.§-ára, 84.§ (1) bekezdésére, 126.§ a), c) pontjaira, 127.§ a) és u) pontjaira; továbbá a Getvhr. 99.§-ára, a gázelosztó vezetékek biztonsági követelményeiről és a gázelosztó vezetékek biztonsági szabályzatáról szóló 21/2018. (IX.27.) ITM rendelet (a továbbiakban: ITM rendelet) 1. számú melléklet 2.4. pontjára. Rögzítette, hogy a Get. 84.§ (1) bekezdése alapján nem adható ki célvezeték létesítéséhez az előzetes jóváhagyás, amennyiben az együttműködő földgázrendszeren van szabad vásárolható kapacitás. A kérelem teljesítésére azért nem látott lehetőséget, mert a becsatolt Getvhr. 99.§ (1) bekezdés a), b) és c) pontjaira kiterjedő nyilatkozat3 és igazolás alapján a felperes, mint felhasználó az ingatlanon földgázzal ellátott, két elosztóvezeteki csatlakozási ponttal rendelkezik; az alperesi érdekelt a felhasználási helyre a 16.000 m³/h felhasználó igénynek megfelelő szabad kapacitással rendelkezik, a helység1 2 gázátadó állomás kiadási ponttól megépített elosztóvezetéken az egyetlen felhasználó a felperes, ezért biztosítani tudja a részére az igényelt kapacitást; a rendelkezésre álló kapacitásért csatlakozási díjat nem kell

fizetnie. Arra is kitért, hogy kapacitásnyilatkozat kiadására mindezek miatt nem volt szükség és a Getvhr. 99. § (8) bekezdés szerinti vizsgálat mellőzhető volt. A megismételt eljárásban az alperesi érdekelt az igazolásokat, nyilatkozatokat határidőben, az előírt tartalommal megtette, ezért a Get. 119. §-ában meghatározott jogkövetkezményt nem alkalmazta.

[7] A Határozatában ismertette az alperesi érdekelte nyilatkozat³ további arra vonatkozó megállapításait is, hogy az elosztóvezeték engedélyezési nyomása 25 bar, mivel a használatbavétel idején ennyi volt a maximálisan megengedett engedélyezési nyomás; azonban szállítóvezeték minőségben került fizikailag kiépítésre, amely 60 bar üzemi nyomásra is alkalmas. Az alperesi érdekelt 2025-ben az elosztóvezeték engedélyezési nyomását az Üzletszabályzat 6.3. pontja szerinti igénybejelentés alapján történő csatlakozási szerződéskötés után 60 bar engedélyezési nyomásra engedélyeztetni, melyet díjmentesen végez a vonatkozó (XI. 14.) MEKH rendelet alapján. Az alperesi érdekelt 2023. május 12-én kiegészített nyilatkozata szerint a földgázszállító (cég¹) a nyomásemelés miatt szükséges szállítórendszeri fejlesztést 456.245.000 forint költségben tudja megvalósítani. Az cég¹ 2020. július 12-ei nyilatkozat¹ szerint a felperes gázellátását biztosító 2 gázátadó állomás kihasználtsága a célvezeték létesítése esetén 0%-os lenne, ezért felhívta arra a figyelmet, hogy ezen 2 gázátadó állomással is biztosítható a jelenlegi 16 bar kiadási nyomás távvezetéki nyomásra történő emelése, amit a felperes a beadványában nem vitatott.

[8] Rögzítette, hogy az alperesi érdekelt a fent részletezett nyomásemelés megvalósíthatóságáról és annak költségvonzatáról, a jogszabály által nem kötelezően előírtan nyilatkozott. Ezzel összefüggésben arra mutatott rá, hogy a jogalkotónak nem állt szándékában a nyomásszint, mint kapacitásigény részének a meghatározása. A nyomásszinteket nem egyedi igények, hanem a közösség megfelelő hálózati kapacitással való ellátásnak a követelménye határozza meg. A földgázszállító sem 60 bar nyomást vállalt, hanem szállítóvezetéken üzemszerűen fellépő várható - 25 bar és 60 bar közötti - nyomástartományon belül vállalta a csatlakozás biztosítását, amit a kérelmező elfogadott. A jelenlegi szabályozási környezetben a kapcsolódó elosztóvezetéken általában a szállítóvezetéki nyomásnál magasabb nyomás kiadása nem lehetséges és nem kötelezhető arra az elosztói engedélyes, hogy alkalmassá tegye a rendszert a magasabb nyomásra. Ennek az oka, hogy az elosztóvezetékhez jellemzően több felhasználó is csatlakozik, ezért a nyomásszintet úgy kell meghatározni, hogy valamennyi szerződött kapacitás, - melynek nagyságát a nyomáskülönbség és a vezeték ellenállása határozza meg - minden esetben rendelkezésre álljon. Az engedélyes tehát a jogszabályi kötelezésen túl nyilatkozott és tett ajánlatot arra, hogy a csatlakozási szerződéskötést követően hogyan lehet a 60 bar nyomást engedélyeztetni. Mindezt azért tehette meg, mert az elosztóvezetéken csak a felperes csatlakozik, más felhasználó nincsen, hangsúlyozta ugyanakkor az alperes, hogy általánosságban egyedi nyomásigénnyel egyik elosztórendszerhez csatlakozó felhasználó sem léphet fel a hatályos szabályozás alapján.

A felperes keresete, az alperes védirta, az alperesi érdekelt nyilatkozata

[9] A felperes a Határozat megtámadása iránti keresetében annak megsemmisítését, illetve hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.

[10] Hivatkozása szerint az alperes nem értékelte megfelelően a csatolt igazolás tartalmát; szembement a bíróság (Fővárosi Törvényszék 105.K.705.513/2021/18.) által adott kapacitás-értelmezéssel; elmulasztotta a Getvhr. 99. § (8) bekezdésben foglalt feladatát; nem

vette figyelembe az ítéltábla felhívását, hogy a döntés alapjául hiányos vagy csak részben megalapozott kapacitásnyilatkozat nem szolgálhat.

[11] Érvelése szerint az alperesi érdekelt valótlan nyilatkozatot tett a rendelkezésre álló szabad kapacitás tekintetében, amelyben egyébként elismeri azt, hogy – hálózatfejlesztés nélkül - nem áll rendelkezésre a 60 bar nyomásigényét kielégíteni képes hálózati kapacitás, mert jelenleg csak 16 bar nyomás biztosítására alkalmas kapacitással rendelkezik és a hálózatfejlesztés beárazása érdekében meg is kereste a földgázelosztót. Az alperesi érdekeltnek a 60 bar üzemi nyomású célvezeték létesítésére és ezen gázigényre kellett volna nyilatkozatot tennie.

[12] Kifogásolta, hogy az alperes az ellátottságot és a szabad vásárolható kapacitást tévesen úgy értelmezte, mintha az kizárólag az elosztói hálózatra vonatkozna azáltal, hogy a szabad kapacitásnak az együttműködő földgázrendszeren kell rendelkezésre állnia. Az alperes a Get. 3. § 10. pontjának önkényes értelmezésével a szállítóvezetékhez kapcsolódó elosztóvezetékkel azonosította az együttműködő földgázrendszert. A Get. 3. § 2. pontja azonban úgy szól, hogy a célvezeték szállítóvezetékhez közvetlenül csatlakozó földgázvezeték is lehet, tehát nem csak elosztóvezetékhez csatlakozhat. Azt hangsúlyozta, hogy nem az elosztóvezetéken kért szállítóvezeteki nyomást, hanem kifejezetten csatlakozási lehetőséget a szállítóvezetékhez, ezáltal a jogszabály által is lehetővé tett nagynyomású igényét kérte kiszolgálni. Érdektelennek tartotta emiatt, hogy a felhasználási hely rendelkezik-e elosztói hálózati kapcsolattal, és az elosztói vezetéken a jogszabály milyen nyomásigényt tesz lehetővé a fogyasztónak. A Határozat nem jelölt meg olyan jogszabályi rendelkezést, amely kizárná, hogy külön szállítóvezeteki nyomást igényelhessen a telephelyre.

[13] Keresetében hivatkozott arra, hogy nem a meglévő elosztói hálózat kiváltására kíván célvezetékét létesíteni, hanem egy teljesen új igényhez kapcsolódó nagynyomású szállítóvezeték igényelt, amely összeköti a telephellyel; a meglévő elosztóvezeték a célvezetékétől függetlenül tovább üzemelne a telephelyen, kiszolgálva azokat a gázigényeket, amelyekhez a 16 bar elosztói nyomás szükséges. Álláspontja szerint emiatt nem is kell vizsgálni, hogy a meglévő hálózat alkalmas-e a megnövelt nyomásigény kiszolgálására, mert arra nagyobb nyomásra nem kötelezhető. Az alperes ehhez képest nem azt vizsgálta, hogy van-e már olyan létező infrastruktúra, amely minden további beruházás nélkül képes elegend tenni ezen fogyasztási igényének, a szabad kapacitás fogalmát tehát tévesen értelmezte.

[14] A Get. 84. § (1) bekezdésére és a Getvhr. 99. §-ra utalva hangsúlyozta, hogyha az érintett engedélyes úgy nyilatkozik, hogy a felhasználó által kért megfelelő kapacitást/nyomást lehetővé tevő vezeték nem épült ki, vagy nem adja ki ismételt felszólításra sem a Getvhr. szerinti nyilatkozatot, igazolásokat, úgy kell tekinteni, hogy az engedélyes nem rendelkezik szabad kapacitással. A Határozat a Get. 84. § (1) bekezdését megsértve a kapacitás jelentését a korábbi bírósági értelmezéstől eltérően értelmezte, másrészt a Getvhr. feltételeit nem tartotta be, mert az alperesi érdekelt állításait igazolások nélkül fogadta el; harmadrészt nem hívta fel az alperesi érdekeltet a megfelelő műszaki igazolások becsatolására; negyedrészt nem folytatta le a kötelezően előírt műszaki vizsgálatot annak ellenére, hogy a földgázszállító egyértelműen műszaki fejlesztést írt elő az igénye kielégítésére.

[15] Az alperes védiratában – a Határozatában foglaltak fenntartása mellett – kérte a kereset elutasítását. Arra hivatkozott, hogy az eljárását az ítéltábla útmutatásának megfelelően folytatta le; nem az igényelt nyomás, hanem a szükséges kapacitás rendelkezésre állását kellett vizsgálnia. Kizárólag a Get. 84. § (1) bekezdése követelményeinek a teljesülése volt a kérdés. Az alperesi érdekelt elosztói engedélyes és a szállítói engedélyes nyilatkozatai igazolták, hogy az igényelt 16.000 m³/h kapacitás rendelkezésre áll. Ehhez képest pedig

többletigényt a felperes nem jelölt meg. Nem sértette meg a Get. 84. § (1) bekezdését és a Getvhr. 99. § (8) bekezdését, mert csak a nyomásemelés jár fejlesztéssel a földgázszállító részéről, amely a jogi szabályozás szerint a kapacitásigénynak nem része; a nyomásigényt nem vizsgálta, mivel erre a jogszabályi keretek nem adnak lehetőséget. A gázminőség és nyomás a rendszer által determinált minőségi jellemzők, amit a felhasználónak el kell fogadnia; a felhasználói igény nem jelenthet korlátlan igényt. A szabad kapacitásnak az adott speciális felhasználói igény kielégítését nem kell szolgáltatnia. Amennyiben a felhasználónak a rendszeren rendelkezésre álló lehetőségek nem felelnek meg, saját magának kell arról gondoskodni kompresszorral, gáz bekeverő alkalmazásával, hogy azt megfelelővé tegye. A szabályozás célja az, hogy indokolatlanul ne épüljön ellátórendszer az együttműködő földgázrendszeren, éppen ezért kell a vizsgálatot lefolytatnia. Arra is kitért, hogy amennyiben az elosztói nyomást 16 bar-ról 60 bar-ig növelik, akkor ezzel arányosan a vezeték szállítási kapacitása durván a három és félszeresére nő, azaz az addigi 16.000 m³/h helyett 57.000 m³/h gáz szállításra lesz képes. A felperes kérelmében ilyet nem kért és rámutatott, hogy a perbeli határozat alapját képező kérelem nem arról szólt, mint amit a felperes a keresetében utóbb kifejtett.

[16] Az alperesi érdekelt az alpereshez csatlakozva a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a célvezeték létesítése nem indokolt, mert a megnövekedett földgázigényt kielégítő kapacitás a már meglévő ellátórendszeren keresztül biztosított, a Get. 84. § (1) szerinti előzetes hozzájárulás jogszabályi feltételei nem teljesülnek.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[17] Az elsőfokú bíróság az ítéletével a keresetet elutasította és a felperest az alperes javára 102.000 forint perköltség, az állam javára 30.000 forint kereseti illeték megfizetésére kötelezte. Elsőként – az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 123. § (1) bekezdés f) pont, a Kp. 97. § (4) bekezdésére figyelemmel, a Kp. 85. § (3) bekezdés a) pont alapján – hivatalból vizsgálta, hogy az alperes eljárása és határozata megfelel-e a Fővárosi Ítéltábla jogerős ítéletének. Megállapította, hogy az alperes kiadta a hiánypótlást, melynek a felperes eleget tett, a becsatolt alperesi érdekelti nyilatkozat és igazolás megfelelt a jogszabály tartalmi követelményeinek, ezért az alperesi érdekelttel szemben a Getvhr. 99. § (5) bekezdése szerint Get. 119. §-ában meghatározott jogkövetkezmények alkalmazásának szükségessége nem merült fel; a nyilatkozatok alapján az alperes döntést hozhatott; az ítéltábla iránymutatásának megfelelően járt el, semmisség nem volt megállapítható.

[18] Ezt követően a Get. 3. § 2. és 10., 42., 53. pontjára, 84. § (1) bekezdésére, a Getvhr. 99. §-ára figyelemmel a Határozat jogszerűségét állapította meg, mivel az alperes a kérelmezett célvezeték létesítéséhez jogszerűen tagadta meg az előzetes hozzájárulást.

[19] A felek közötti jogvita a megismételt eljárásban arra korlátozódott, hogy a célvezeték előzetes jóváhagyása iránti kérelem irányulhat-e arra, hogy a felhasználó közvetlenül szállítóvezetékhez csatlakozzon, szállítóvezeteki nyomást igényeljen.

[20] Jogértelmezése szerint a törvény a célvezeték létesítését – bár nem zárja ki, hogy az közvetlenül szállítóvezetékhez csatlakozzanak – a kérelmezett felhasználási hely megnövekedett földgáz kapacitás-igényének biztosítására teszi lehetővé. Célvezeték engedélyezése egy meghatározott kapacitásra kérelmezhető, a törvényi rendelkezésből nem következik, hogy a kérelem meghatározott (akár pontosan, akár intervallumban megadott)

nyomás biztosítására is előterjeszthető lenne, az alperesi hatóság vizsgálata pedig a jogszabályi előírásokon nem terjeszkedhet túl. A kapacitás a törvényi fogalommeghatározásából, – ami a vezeték adott pontjának időegységre vonatkoztatott teljesítőképessége, mértékegysége m^3/h – nem vezethető le, hogy az „bar” mértékegységben kifejezett nyomásra vonatkozó igényt jelent. Megállapította, hogy a felperes által eredetileg benyújtott kérelemben és a megismételt eljárásban az alperesi érdekelthez intézett levelében sem volt arról szó, hogy ezt a $16.000 \text{ m}^3/\text{h}$ kapacitást a már meglévő vezetékeken biztosított (vásárolt) kapacitáson felül igényelné. A felperes erre először a közigazgatási perben hivatkozott.

[21] A Get. 84.§ (1) bekezdés és a Getvhr. 99.§ (1) bekezdés alapján a felperes kérelmében gázigényként megjelölt három elemből a $16.000 \text{ m}^3/\text{h}$ „mennyiségi” kapacitásigény felelt meg a jogszabálynak, az volt figyelembe vehető és nyomásigény hangsúlyozottan kívül esett az alperes vizsgálat körén, ezért arra az alperesi érdekeltnak nem kellett nyilatkoznia. Az alperes Határozatát arra alapította, hogy a Get. 84.§ (1) bekezdés szerinti szabadon vásárolható kapacitás nemlétére vonatkozó feltétel a felperes esetben nem áll fenn, így az elsőfokú bíróság is egyetértett azzal, hogy a további feltételek vizsgálatának a kérelem elbírálása szempontjából relevanciája nem volt. Miután a Getvhr. 99. § (1) bekezdésében előírt hármas konjunktív feltétel teljesült, ezért nem volt szükséges kapacitásnyilatkozat beszerzése, nem kellett a gazdaságossági vizsgálatot elvégeznie, az ezt vitató kereseti érveket megalapozatlannak értékelte. Az alperesi érdekelti nyilatkozat³ eleget tett a Getvhr 99.§ (1) bekezdés a)-c) pontban előírt mindhárom feltételnek, a felperesnél a c) pont szerinti megfelelő szállítói, illetve elosztói kapacitás is már rendelkezésre áll, valamint a (3) bekezdésnek megfelelően az igénnyel kapcsolatos fizetendő díj, költség felmerülésének hiányáról is nyilatkozott; ezért a Getvhr. 99. § (8) bekezdése szerinti további vizsgálatok szükségtelenségére az alperes helytállóan és jogszerűen tett megállapítást. Mindezek alapján arra jutott, hogy az alperes helytállóan állapította meg, hogy a célvezeték létesítéséhez való előzetes hozzájárulás feltételei nem állnak fenn, mert a kérelemben megjelölt igény már biztosított.

[22] Jogszerűnek értékelte Határozat további megállapítását is, miszerint a felperes által elérni kívánt nyomású gázszolgáltatás lehetővé tételére vonatkozó földgázszállítói és alperesi érdekelti nyilatkozatok a jogszabályi kötelezettségen túlmutatnak, mivel a vizsgálatnak a nyomás vizsgálata nem kötelező eleme és az erre vonatkozó nyilatkozatok csak tájékoztatásnak minősülnek.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[23] A felperes fellebbezésében – tárgyalás tartásával – elsődlegesen az alperes megismételt eljárásban hozott Határozatának visszamenőleges hatályú megsemmisítését, és az alperes új eljárásra kötelezését kérte, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását indítványozta. Mindkét irányú fellebbezési kérelme mellett az alperes első- és másodfokú per költségekben való marasztalását kérte a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (2) és (5) bekezdésre utalással általános forgalmi adóval (a továbbiakban: áfa) növelt összegben.

[24] Eljárási jogszabálysértésként a Kp. 78. § (2) bekezdésére, anyagi jogszabálysértésként a Get. 3.§ 2. pont, 42. pont, 14. § (1a) bekezdése, 84. § (1) bekezdése, a Getvhr. 99. § (1)-(3) bekezdése, (5) bekezdés, (7)-(8) bekezdésére hivatkozott.

[25] Az előzmények ismertetését követően a megismételt alperesi eljárással összefüggésben a keresetében előadottakat megismételve vitatta nyilatkozat3 valóságtartalmát; érvelése szerint valójában az alperesi érdekeltnek nem áll rendelkezésére a nyomásigényét kielégíteni képes hálózati műszaki kapacitás, mert csupán 16 bar nyomás biztosítására alkalmas infrastruktúrával bír, és a helysége 2 gázátadó állomás 16 bar üzemi nyomásról 60 bar üzemi nyomásra való átemeléséhez hálózatfejlesztésre van szükség, melynek költségét - az cég1 ajánlata alapján - 456.745.000 forintban jelölte meg. Ebből következően a nyilatkozat3 hiányosságát állította, ezért az alperes jogszerűtlen eljárására hivatkozott, a Get. 119. §-ában meghatározott jogkövetkezmények elmulasztása és a Getvhr. 99. § (8) bekezdése szerinti vizsgálat lefolytatásának elmaradása miatt. Sérelmezte, hogy az alperes a Fővárosi Törvényszék 105.K.705.513/2021/18. számú ítéletében foglalt kapacitásfogalom értelmezésével ellentétesen a felhasználói igénynek megfelelő szabad kapacitás rendelkezésre állását kizárólag a szállítandó gáz mennyisége alapján találta elfogadhatónak és a nyomásigény emeléséhez szükséges műszaki fejlesztésre vonatkozó alperesi érdekelti nyilatkozatrészt mellőzte. Álláspontja szerint ezzel elmulasztott eleget tenni a Fővárosi Ítéltábla iránymutatásának, azaz döntését hiányos és csak részben megalapozott kapacitásnyilatkozatra alapította.

[26] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben ugyanezeket kérte számon. Azzal érvelt, hogy a törvényszék is elmulasztotta megállapítani, hogy az alperes súlyosan megsértette a Get. 84. § (1) bekezdésében, valamint a Getvhr. 99. § (8) bekezdésében előírt kötelezettségét, hogy vizsgálja a rendszerfejlesztés műszaki-gazdaságossági szempontjait. Sérelmezte, hogy a szabad kapacitás rendelkezésre állásának fogalmát kizárólag mennyiségi kapacitásként definiálta, ezért nem vizsgálta a felhasználói igénynek megfelelő kapacitás rendelkezésre állását, jogellenesen szűkítette le a célvezeték létesítésének lehetőségét a megnövekedett mennyiségi kapacitás igénylésére. A Get. 3. § 42. pontban foglalt fogalomdefiníció alapján hangsúlyozta, hogy a nyomás kérdésének vizsgálata nem lett volna mellőzhető, hiszen a földgáztovábbítási teljesítőképesség függ attól, hogy az adott vezeték milyen nyomást képes kezelni. E körben utalt a Getvhr. 77. § (2) bekezdése szerinti szállítási rendszerüzemeltető engedélye és a Get. 81.§-a által a termelők kapacitáslekötése során kötelezően elvárt nyomás meghatározására.

[27] Fellebbezésében is kiemelte, hogy nem a meglévő elosztói hálózat kiváltására, hanem egy teljesen új igényt kiszolgáló nagynyomású szállítóvezeték telepítésével összekötő célvezeték létesítése iránt terjesztette elő kérelmét, ezért irrelevánsnak tartotta, hogy a felhasználási hely rendelkezik-e elosztói hálózati kapcsolattal, mert a kérelemben foglalt igény nem az elosztói hálózat műszaki paramétereire igazodott, hanem a szállítóvezetékhez. Emiatt nincs jelentősége annak, hogy az elosztóvezetéken a jogszabályok milyen nyomásigényt tesznek lehetővé a fogyasztó részére. Kifogásolta, hogy egy vezeték teljesítőképessége nem pusztán mennyiségi kérdés, amit nem lehet a nyomás nélkül értelmezni. Ezt a Get. 14 § (1a) bekezdésében foglaltakkal is alá kívánta támasztani, mely előírja az elosztóvezeték és a célvezeték létesítése körében is a földgázszállításra használt vezeték műszaki biztonsági feltételeinek vizsgálatát. Álláspontja szerint az érintett engedélyesek úgy nyilatkoztak, hogy az igényelt kapacitás kiszolgálására nincs megfelelő infrastruktúrájuk, ahhoz szükséges a műszaki fejlesztés. Az alperes mindezt tévesen, a nyilatkozatok valós tartalmát felülbírálvá értelmezte, az ítéltábla iránymutatásától eltérve nem alkalmazta a Getvhr. 99. § (2)-(3), (5), (7)-(8) bekezdésében foglaltakat, a további vizsgálat mellőzhetőségét állapította meg. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság is

jogellenesen rögzítette, hogy az engedélyesek nyilatkozata megfelelt a Get. 99. § (1) bekezdésének, és jogellenesen mentesítette az alperest a kapacitás nemlétét követő feltételek teljesítése-, a szükséges ellenőrzések elvégzése-, és vizsgálatok lefolytatása alól.

[28] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségében való marasztalását kérte, amit a tárgyaláson 10 munkaórán jelölt meg.

[29] Megítélése szerint a felperes fellebbezésében nem támasztotta alá, hogy az elsőfokú ítélet a Get. 84.§ (1) bekezdésébe vagy a Getvhr. 99.§ rendelkezéseibe ütközne. Előadta, hogy a Get. 84.§ (1) bekezdése arra helyezi a hangsúlyt, hogy az együttműködő földgázrendszeren már rendelkezésre álló kapacitások mellé párhuzamosan ne fejlesszenek további célvezetéki kapacitásokat, ellenkező esetben a már megépült rendszerelemek kapacitásai válnának kihasználhatatlanná, sérülne a legkisebb költség elve és olyan rendszerelemek költségeit kell a felhasználóknak megfizetni, amely kihasználtsága csökken, vagy pedig teljesen megszűnik. Éppen ezért csak abban az esetben lehet új rendszer elem beépítését (célvezeték) engedélyezni, ha a már meglévő rendszerelemek (szállító- és elosztóvezeték = együttműködő földgázrendszer) a megnövekedett kapacitásigények kielégítésére nem elégségesek. Az együttműködő földgázrendszeren nem korlát nélküli a felhasználói igények kielégítésének a lehetősége. A jogalkotó azt kívánja biztosítani csupán, hogy az együttműködő földgázrendszert üzemeltetők adjanak hozzáférést a meglévő rendszer szabad kapacitásához, ami mennyiségi igény, műszakilag inkább teljesítményigény a pontosabb megfogalmazása. A felhasználói (felperesi) oldalon felmerülő egyedi igények kielégítését – mint pl. az extrém magas nyomás – már a felhasználóra bízta. A felperes elfogadta az cég1 nyilatkozatát, amely szerint a 28 bar csatlakozási nyomásigénye az együttműködő földgázrendszerről úgy lenne kielégíthető, hogy esetenként a csatlakozási nyomás nem lenne magasabb 25 barnál, ennél magasabb nyomás biztosítását a felperesnek kell megoldani pl. kompresszorozással, amelynek költségeit a felperes viseli.

[30] Álláspontja szerint a Getvhr. 99.§-át a felperes értelmezi helytelenül: állításával ellentétben, nem áll fenn a célvezeték létesítéséhez szükséges Get. 84.§ (1) bekezdésben meghatározott három együttes feltétel, mivel mindkét engedélyes egybehangzóan rögzítette nyilatkozatában, hogy van szabad vásárolható kapacitás.

[31] A perben két körülménynek és ténynek volt kiemelt jelentősége, amelyeket a fellebbezés iratellenesen rögzített és ebből téves következtetéseket vont le az elsőfokú ítélet jogszerűségére nézve. Egyrészt a megismételt eljárása során a felperes 2020. augusztus 12-én kelt és 13-án benyújtott kérelmének valós tartalmából kellett kiindulni, amely meghatározta a vizsgálódásának kereteit, ettől eltérően a felperes a keresetében és a bírósági eljárás során mást adott elő. Kérelmében a felperes 28 bar nyomásigényű gázturbinák jövőbeni telepítése miatt az addigi 16 bar nyomású gázellátása megváltoztatását kérte akként, hogy igényét a betáplálási ponton a szállítóvezetéki nyomáson minimum 25 bar olyan acélanyagú célvezetéken kívánta azt kiszolgálni, melynek kiindulópontja helység1 1+2 gázátadó állomás, érkezési pontja pedig a telephelye, ezzel a meglévő 13.500 m³/h kapacitás és 75.000.000 m³ éves fogyasztás futna fel 16.000 m³/h kapacitásra és 120.000.000 m³ éves fogyasztásra.

[32] A megismételt eljárása másik lényeges elemeként a Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.700.063/2022/6. számú ítéletében foglalt kötelező iránymutatásra utalt, amelynek maradéktalanul eleget tett: hiánypótlás keretében a felperes benyújtotta a szükséges nyilatkozatokat az alperesi érdekelttől és az cég1-től, ami alapján döntést hozott. Hangsúlyozta, hogy az ítéltábla a Fővárosi Törvényszék 105.K.705.513/2021/18. számú döntésének felülbírálata során rögzítette azt is, hogy az alperes tényállástisztázási kötelezettsége nem lehet parttalan, szakértő igénybevételére a MEKH tv. 5/F. § (5) bekezdése alapján nem volt szükség, megerősítette az alperesi érdekelt Getvhr. 99. § személyi hatálya

alá tartozását, és nem adott iránymutatást a Get. 84. § (1) bekezdése tekintetében a kapacitás fogalom értelmezéséről. Tehát a Fővárosi Törvényszék 105.K.705.513/2021/18. számú ítéletben megfogalmazott kapacitás fogalomértelmezése az ítéltábla döntése alapján egyrészt nem kötötte, másrészt vitatta, hogy a megismételt eljárásban lett volna olyan irányadó bíróság általi kapacitásértelmezés, mely kötőerővel bírna. A kapacitás nem csupán a nyomás kérdésének vizsgálatát jelenti, azt még számos tényező - a vezeték átmérője, keresztmetszet hossza, a csőfal érdessége, anyagminőség, áramló közeg minősége stb. - befolyásolja. Az elsőfokú ítélet helyesen állapította meg a kapacitás mértékegységét a m³/h-ban, az nem kerülhet bar mértékegységben kifejezésre, ami kifejezetten a nyomásra vonatkozó igény. Hangsúlyozta, hogy a Get. 84. § (1) bekezdéséből nem olvasható ki a felperesi értelmezés, a szabad kapacitás körében a felhasználó speciális igényeihez igazodó kapacitás/nyomás meglétének vizsgálata nem szükséges. Az elsőfokú ítélet helyesen értelmezte a kapacitás fogalmát ítélete [43] pontjában.

[33] A Get. 14. § (1a) bekezdésére való felperesi utalás kapcsán előadta, hogy az az elosztóvezeték meghatározása körében releváns, az elsőfokú ítélet jogszerűségének vizsgálata szempontjából azonban jelentőséggel nem bír. A Getvhr. 77. § (2) bekezdését és a Get. 81. §-át a per tárgya szempontjából ugyancsak irrelevánsnak tartotta, e rendelkezések kifejezetten a szállítási rendszerüzemeltetőre, valamint a rendszerüzemeltetők és a termelő közötti kapcsolódási pontokra vonatkoznak, nem az elosztóra vagy a felhasználó csatlakozási nyomására. Arra is rámutatott, hogy az együttműködő rendszer elemek közötti nyomás rögzítése, mint állandó adottság amiatt szükséges, hogy az együttműködő földgázrendszer működőképessége garantált legyen.

[34] Összességében kiemelte, hogy a felperes elsőfokú ítéletet vitató levezetése a szabad kapacitás fogalmának téves értelmezéséből és helytelenül az abba nem tartozó többletelemek beleértéséből adódik. Álláspontja szerint azonban az alperesi érdekelt és az cég1 nyilatkozatai nem a kapacitás vonatkozásában jeleztek fejlesztési szükségletet, hanem a megemelt nyomásra vonatkozó igény miatt. A Get. és a Getvhr. vonatkozó rendelkezései alapján pedig a célvezetékhez való hozzájárulás elengedhetetlen konjunktív feltételei között ez nem szerepel, a szabad kapacitás megléte biztosított, ezért szükségtelen volt a Getvhr. 99. § (2) bekezdését követő vizsgálat.

[35] Az alperesi érdekelt a másodfokú eljárásban nyilatkozatot nem tett.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[36] A fellebbezés alaptalan.

[37] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül, az ügyet tárgyaláson bírálva el.

[38] Elsőként rögzítendő, hogy a perbeli ügyben az elsőfokú bíróságnak a Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.700.063/2022/6. számú ítéletében elrendelt megismételt közigazgatási eljárásban hozott Határozat törvényességét kellett vizsgálnia, a megismételt eljárásban hozott közigazgatási cselekmény jogszerűsége tárgyában folyó perben a bíróság – a következetes ítélkezési gyakorlat szerint – mindenekelőtt azt vizsgálhatta, hogy a határozat megfelel-e az új eljárásra kötelező ítéletben foglalt iránymutatásnak (Kfv.II.37.424/2021/7. – BHGY K-KJ-2022-74, Kfv.III.38.148/2021/6. - BHGY K-KJ-2022-635). A Fővárosi Ítéltábla felülbírálatának terjedelme pedig a jogerős ítéletben foglaltakhoz és a fellebbezés kereteihez

igazodik, ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárásjogi szabályok betartásával, a helyesen lefolytatott hivatalbóli vizsgálat alapján a helytállóan állapította meg, hogy semmisségi ok nem állt fent az alábbiak szerint.

[39] Miután a fellebbezésben a felperes nem csupán az alperesi Határozat hanem az elsőfokú ítélet tekintetében is hivatkozott a Get.84.§ (1) bekezdése, és a Getvhr. 99.§ egyes rendelkezéseinek téves értelmezésére és megsértésére, emlékeztet az ítéletábra a következőkre:

[40] A másodfokú bíróság a korábbi döntésében (3.Kf.700.063/2022/6.) rögzítette, hogy az érintett kérelmére induló, a Getvhr. 99. §-a célvezetési előzetes hozzájárulási (quasi engedélyezési) eljárás a pénzügyi és felelősségi kérdéseket előre, objektív módon rendező, a kérelmet előterjesztő pénzügyi és jogi érdekeit is védő olyan jogszabályi előírás-rendszer, amely feltétlen érvényesülést kíván, ezért az anyagi jogi vagy ilyen jellegű rendelkezésektől való eltérés nem megengedett. Megállapította, hogy az alperesi érdekelt földgázelosztó a Getvhr. 99. § (1) bekezdése alkalmazásában is olyan rendszerüzemeltető, akitől a célvezetési előzetes hozzájárulást célzó eljárásban szükséges nyilatkozat csatolása; a felperes terhére esik, amennyiben a rendszerüzemeltető nyilatkozatát, mint jogszabályi feltételt - az alperesi érdekelt jogszabályban betöltött szerepének vitatása miatt - nem teljesíti. A jogszabályi feltételek teljesítése a kérelmező részéről nem lehet hiányos, a Getvhr. 99. §-a ugyanis nem engedi a kérelem részbeni megalapozását; továbbá rendezi a nyilatkozattétel elmaradásának pótlása rendjét, amelynek előfeltétele, hogy a kérelmező egyértelműen és feltételmentesen kérje a nyilatkozattételre köteles/jogosult „szállítási rendszerüzemeltetőnek, illetve a földgázelosztó”-nak a Getvhr. 99.§ rendelkezéseinek maradéktalanul megfelelő nyilatkozatát és a szükséges igazolását; hiányosság esetén az alperestől, az alperessel együttműködve kérje a fellépést (quasi jogvédelem).

[41] Helytállóan rögzítette a törvényszék, hogy az alperes a jogerős ítéleti iránymutatásnak eleget téve az eljárás megszüntetésének terhével, hiánypótlási felhívásban szólította fel a felperest az alperesi érdekelt Getvhr. 99. §-a szerinti nyilatkozatának becsatolására (szám4. számú végzés); a becsatolt alperesi érdekelti és a rendelkezésre álló rendszerüzemeltetői nyilatkozat és igazolás jogszabályi megfelelése alapján további eljárás lefolytatása nélkül döntést hozhatott.

[42] A megismételt eljárásban csatolt nyilatkozat³ szerint a felperes, mint felhasználó az ingatlanon földgázzal ellátott, két elosztó vezetéki csatlakozási ponttal rendelkezik, az alperesi érdekelt a felhasználási helyre a 16.000 m³/h felhasználó igénynek megfelelő szabad kapacitással rendelkezik, a helységi 2 gázátadó állomás kiadási ponttól megépített elosztóvezetéken az egyetlen felhasználó a felperes, ezért biztosítani tudja a részére az igényelt kapacitást; a rendelkezésre álló kapacitásért csatlakozási díjat nem kell fizetnie.

[43] A felperes megalapozatlanul állította a peres eljárásban és a fellebbezésében, hogy nem a meglévő hálózat alkalmasságát kellett vizsgálni a megnövelt nyomásigény kiszolgálására, illetve a peres eljárásban állított fogyasztási igénye alapján nem azt vizsgálták, hogy van-e már olyan létező infrastruktúra, amely minden további beruházás nélkül képes eleget tenni annak. A felperes a megelőző eljárásban és az elsőfokú per során a Get. 84.§ (1) bekezdésében foglalt és a Getvhr. 99.§ (1) bekezdés c) pont szerinti a felhasználói igényeknek megfelelő szabad kapacitás rendelkezésre állásán túl nem vitatta a célvezeték létesítése körében megkövetelt további Getvhr. 99.§ (1) bekezdés a)-c) pontjában írt feltételeket igazoló alperesi érdekelti nyilatkozat³-t. Az alperesi Határozat a nyilatkozat³ alapján tehát jogszerűen rögzítette, hogy a felperesi telephely, mint már kiépített felhasználási hely földgázzal ellátott, arra korábban kiépült az ellátását lehetővé tevő szállító- vagy elosztóvezeték. Mindezt az elsőfokú bíróságnak sem kellett vizsgálnia.

[44] A felperes a keresetében az alperes Határozatát és a fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletét azon az alapon tartotta jogszabálysértőnek, mert elsődlegesen az érdekelti nyilatkozat3-ban tett szabad kapacitás rendelkezésre állásáról szóló tartalom-valóságát vitatta. A szabad kapacitás fogalmát ugyanis akként értelmezte, hogy azt az általa megjelölt (25-60 bar) megnövekedett nyomás igényével azonosította, amely állítása szerint telephelyén a már kiépült elosztóvezetéken - rendszerfejlesztés nélkül - nem áll rendelkezésre. Ezen kiinduló feltevése alapján hivatkozott arra, hogy az alperesi érdekelt a megjelölt minimum 25 bar nyomásigényének megfelelő szabad kapacitással a nyilatkozat3-ban foglaltaktól eltérően valójában nem rendelkezik, ezért a nyilatkozat3-t hiányosnak tartotta, és sérelmezte a Getvhr. 99.§ (7)-(8) bekezdésekben foglalt rendelkezéseknek megfelelő további alperesi eljárás, vizsgálat lefolytatásának elmaradását, és ennek okán állította, hogy a Határozat és az elsőfokú ítélet jogszabálysértő.

[45] A felperes fenti kifogásai alapján azt követően lehetett állást foglalni arról, hogy az alperes az ítéltábla korábbi iránymutatásában foglaltaknak teljeskörűen eleget tett-e, a Getvhr. 99.§-a (7)-(8) bekezdésnek megsértésével mulasztott-e, hogy a nyilatkozat3 szerinti szabad kapacitás rendelkezésre állása valóságáról, annak helyes értelmezése alapján meggyőződött.

[46] Az alperes és az elsőfokú bíróság is helyesen rögzítette, hogy a Get. 3. § 2. pont szerinti célvezeték létesítéséhez előzetes hozzájárulás akkor adható, ha nincs szabad vásárolható kapacitás az együttműködő földgázrendszeren. Ehhez a jogszabály megköveteli a szállítási rendszerüzemeltető, illetve a földgázelosztó nyilatkozatát arról, hogy a felhasználóhoz már kiépített felhasználási helyre a felhasználói igényeknek megfelelő szabad kapacitással az érintett engedélyes rendelkezik-e.

[47] Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá egyrészt arra, hogy az alperesnek a hozzá intézett kérelmet kellett elbírálnia, amelyben a felperes kifejtette, hogy a telephelyén jelenleg 16 bar nyomásigényű, vagy a feletti gázturbinák működtetése helyett a jövőben 28 bar nyomásigényű gázturbinákat kíván telepíteni, amely miatt az eddigi gázellátását kívánta megváltoztatni akként, hogy a betáplálási ponton a szállítóvezeteki nyomáson minimum 25 bar olyan acélanyagú célvezetéken kívánta azt kiszolgáltatni, melynek kiindulópontja helységi 1+2 gázátadó állomás, érkezési pontja pedig a telephelye. Kérelmében arra is kétért, hogy a meglévő 13.500 m³/h kapacitás és 75.000.000 m³ éves fogyasztás futna fel 16.000 m³/h kapacitásra és 120.000.000 m³ éves fogyasztásra. Kérelme alapján tehát a 16.000 m³/h kapacitást nem a már meglévő vezetékeken biztosított (vásárolt) kapacitáson felül kívánta igényelni, hanem a már meglévő 13.500m³/h kapacitás helyett.

[48] A Get. 3.§ 42. pont értelmében a Kapacitás: a szállítóvezeték és az elosztóvezeték adott pontjának, a földgáztároló betáplálási-kiadási pontjának, az létesítmény1 együttműködő földgázrendszerbe történő földgáz betáplálási pontjának időegységre vonatkoztatott energiatovábbítási teljesítőképessége, valamint a földgáztároló tárolási képessége, továbbá az létesítmény1 átfejtő és újragázosító képessége.

A Get. 3.§ 53. pont szerinti Szabad kapacitás: a betáplálási-kiadási pont, valamint a földgáztároló technikai kapacitásának rendszerhasználati szerződéssel le nem kötött, rendszerhasználók számára rendelkezésre álló része.

[49] Nem vitás a jogszabály kógens rendelkezése alapján, hogy célvezeték létesítéséhez előzetes hozzájárulás akkor adható, ha nincs szabad vásárolható kapacitás az együttműködő földgázrendszeren. A Get. 84.§ (1) bekezdésében a célvezeték létesítésének egyik feltételként szabott szabad kapacitás fogalmának alperes és az elsőfokú bíróság általi értelmezésével a Fővárosi Ítéltábla is egyetértett, ennek indokait megismételni nem kívánja (Get.3. § 42.,53. pont). Helytállóan hivatkozott az alperes arra is, hogy a megismételt eljárásban a célvezeték létesítéséhez adható előzetes engedélyezés során nem volt olyan

jogerős bírósági kapacitás fogalomértelmezésre adott iránymutatás, ami kötötte volna, ezt a Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.700.063/2022/6. számú ítélete egyértelművé tette.

[50] Az ítéltábla rámutat arra, hogy a bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységük során az Alaptörvényben foglaltak szerint, valamint az Alaptörvény 25-28. cikke alapján megalkotott, a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 2. § (2) bekezdésének megfelelően biztosítja a jogszabályok érvényesülését. A joggyakorlat egységének biztosítása kizárólag a jogszabályi keretek között lehetséges, alkalmazva az Alaptörvény 28. cikkének azon rendelkezését, amely szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik; a jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni; az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

[51] A Get. előterjesztői indokolása szerint a törvény bővebb iránymutatást ad az együttműködő földgázrendszeren történő kapacitás lekötés és a rendszerhez való hozzáférés tekintetében. A szabályozás elve, hogy minden felhasználó saját felhasználásának mértékéig hozzáférhessen a rendszerhez, ugyanakkor a virtuális kapacitás lekötések elkerülése érdekében a kereskedők egyidejűségi tényezőt kötelesek alkalmazni a szállítóvezetéken történő hozzáférés esetében. A törvény célja elsődlegesen az Európai Unió formálódó energiapolitikai célkitűzésein alapul. Ennek értelmében különösen: a gazdaság versenyképességének segítését, az energiahatékonyságot, az együttműködő földgázrendszerhez történő hozzáférés tekintetében az egyenlő bánásmód biztosítását, a felhasználók érdekeinek védelmét és az infrastruktúra létesítésének, fejlesztésének elősegítését határozza meg végrehajtandó feladatnak.

[52] Mindezek alapján a másodfokú bíróság a Get. 3.§ 42. pont szerinti kapacitás-meghatározásán túl figyelemmel volt a földgázszállító hálózatokhoz való hozzáférés feltételeiről és az 1775/2005/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló az Európai Parlament és a Tanács 715/2009/EK Rendeletében (a továbbiakban: Rendelet) foglalt kapacitás-fogalomra is. A Rendelet céljai között rögzíti többek között, hogy a nemzeti és a regionális piacok sajátos jellegzetességei figyelembevételével megkülönböztetésmentes szabályokat állapítson meg a földgázszállító rendszerekhez való hozzáférés feltételeire vonatkozóan, a földgáz belső piacának megfelelő működése érdekében. A 2. cikkbe foglalt fogalom-meghatározás a szabad kapacitás alperesi és törvényszék általi helyes, mennyiségi jellegű értelmezését támasztja alá, amely nem azonosítható a bar mértékegységgel jelzett nyomással. A 2. cikk 3. pontja kapacitás alatt érti a normál köbméter/időegységben vagy energiaegység/időegységben kifejezett maximális szállított mennyiséget, amelyre a rendszerhasználó a szállítási szerződés előírásainak megfelelően jogosult. A „szabadkapacitás” 2. cikk 20. pontjában akként került megfogalmazásra, hogy az a műszaki kapacitásnak az a része, amelyet nem osztottak ki, de a rendszerben egy adott időpontban rendelkezésre áll; a 2. cikk 18. pont szerinti „műszaki kapacitás” pedig az a maximális nem megszakítható kapacitás, amelyet a szállításrendszer-üzemeltető kínálhat a rendszerhasználóknak, figyelembe véve a szállítóhálózatra vonatkozó rendszeregyensúlyt és üzemeltetési követelményeket; a 2. cikk 17. pont értelmében pedig „nem megszakítható szolgáltatások” alatt a szállításrendszerüzemeltető által kínált, a nem megszakítható kapacitásra vonatkozó szolgáltatások.

[53] Látni kell továbbá, hogy mind a Rendelet, mind a Get. a nyomás kérdését rendszerszinten használja, egyensúlyi kérdésként [Rendelet 2. cikk (1) bekezdés 9. pont – rendszeregyensúly; Get. 3. § 3. § 35. pont – hidraulikai egyensúly], a nyomás felhasználó

érdekében történő módosítása nyomásszabályozási kérdésként jelenik meg, nem a kapacitásfogalom körében. Az uniós jog értelmezésére vonatkozó joggyakorlathoz kapcsolódóan az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) előtt csak a C-290/20. számú ügyben történt utalás rá, amikor a főtanácsnok vizsgálódott más aspektusból, s kitért arra, hogy a nyomás műszaki szempontból, a megkötések oldaláról relevanciával bírhat; a kapacitással összevonására nem merült fel utalás az EUB joggyakorlatában sem.

[54] A fentiekre figyelemmel tehát az alperes helyesen állította, és az elsőfokú bíróság is megfelelő jogértelmezéssel rögzítette, hogy a kapacitás a vezeték adott pontjának időegységre vonatkoztatott teljesítőképessége, mértékegysége m^3/h , ami nem kerülhet bar mértékegységben kifejezésre. Az alperes a Get. céljait általánosan meghatározó 1.§ rendelkezései alapján helytállóan érvelt azzal, hogy a Get. 84.§ (1) bekezdés rendelkezéseinek is meg kell felelnie annak a célnak, hogy az együttműködő földgázrendszeren már rendelkezésre álló kapacitások mellé párhuzamosan ne fejlesszenek további célvezetéki kapacitásokat; abban az esetben van lehetőség új rendszerelem beépítését (célvezeték) engedélyezni, amennyiben a meglévő rendszerelemek (szállító- és elosztóvezeték = együttműködő földgázrendszer) a megnövekedett kapacitásigények kielégítésére nem elégségesek.

[55] Az engedélyesi nyilatkozatok egyértelműen rögzítették, hogy a felhasználási helyre a felperes által kérelmében igényelt megfelelő 16.000 m^3/h szabad kapacitással rendelkezik, amely a célvezeték létesítését kizáró törvényi feltétel. Ezért a jogszabályban rögzített konjunktív feltétel hiányát mind az alperes, mind az elsőfokú bíróság jogszerűen állapította meg. A fellebbezésben felhívott Get. 14. § (1a) bekezdésére, Get. 81. §-ra és a Getvhr. 77. § (2) bekezdésére vonatkozó érvelés alaptalan, a célvezeték létesítéséhez kért előzetes engedélyezési eljárásban a szabad kapacitás rendelkezésre állásának megítélése szempontjából e jogszabályi rendelkezések nem voltak irányadóak. Miután a fent kifejtettek szerint az elsőfokú bíróság nem tért el az ítéltábla iránymutatásától, az elsőfokú ítélet a Getvhr. 99. §-ában foglaltak teljeskörű értelmezését és elemzését elvégezte, a kapacitásnyilatkozatokat összevetette a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel, és azokat tartalmuk szerint jogszerűen vette figyelembe, nem sértette meg a Kp. 78. § (2) bekezdésében foglalt bizonyíték-értékelés szabályait és helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes Határozatában jogszerű döntést hozott, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[56] A másodfokú eljárásban az alperes perköltségét a vonatkozó jogszabály megjelölésével felszámította, ami alapján a másodfokú bíróság - figyelemmel a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdésére, 4.§ (1) bekezdés a) pontjára - az elvégzett jogi munka arányában (10 munkaórát figyelembe véve) állapította meg annak összegét (60.000 forint), amit az alperes pernyertessége folytán a felperes köteles megtéríteni a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35.§ (1) bekezdése révén alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83.§ (1) bekezdése alapján.

[57] A pervesztességre folytán a felperes köteles a feljegyzett, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39.§ (3) bekezdés c) pontja szerinti illetékalap után az Itv. 46.§ (1) bekezdése szerinti mértékkel számított 48.000 forint fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 99.§ (3) bekezdése és 35.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdésére figyelemmel megfizetni az állam javára. A fizetendő illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése alapján a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé, figyelemmel a Pp. 358. § (2) bekezdésére is. Az illeték megfizetése során a közleményben fel kell tüntetni a Fővárosi Ítéltáblát, a bíróság ügyszámát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés c) pont]. Amennyiben a felhívásnak

a megjelölt határidőben nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

[58] Az ítélet ellen fellebbezésnek a Kp. 99.§ (1) bekezdése szerint nincs helye.

Záró rész

Budapest, 2025. február 19.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró